

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5346/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Ивана Делић, адвокат из ..., против тужене „ББ БАНКЕ“ а.д. из ..., коју заступа пуномоћник Ива Јакшић адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1572/19 од 11.09.2019. године, у седници већа одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1572/19 од 11.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1572/19 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П бр. 1746/18 од 19.04.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено је да је ништава одредба Уговора о кредиту за куповину непокретности уз коришћење средстава из буџета Републике Србије број .. који су 30.01.2007. године закључили тужена банка и тужилац прописана чланом 8. став 1. у делу који гласи: „корисник кредита се обавезује да по основу трошкова кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење, плати банци накнаду у висини од 0,5% од износа одобреног кредита, умањеног за учешће из члана 4. овог уговора, сагласно важећој Тарифи накнада банке“. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 5.967,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2007. године па до исплате. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 53.300,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гж 1572/19 од 11.09.2019. године жалбу тужене делимично усвојио и пресуду Основног суда у Сомбору П бр. 1746/18 од 19.04.2019. године преиначио у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 50.300,00 динара до досуђеног износа од 53.300,00 динара са законском затезном каматом на ту разлику од извршности па до исплате, док је у преосталом побијаном усвајућем делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу одлуке о

трошковима поступка првостепена пресуда потврђена, а жалба тужене одбијена. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, с позивом на члан 404. став 1. ЗПП због погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправност грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, међутим ради се углавном о одлукама нижестепених судова које не могу да буду израз устаљене судске праксе због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиоца у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чланова 12, 15, и 1065. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда заузетим на седници Грађанског одељења од 22.05.2018. године због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду 09.11.2018. године. Вредност предмета спора је 5.967,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора од 5.967,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000

евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић